

XXII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1868 til 31te Marts 1869.

(Afgiven af Folkethingets Finantsudvalg den 15de Februar 1868.)

2det Afsnit.

§§ 11—18 og 22—28.

§ 17.

Pensionsvæsenet.

1) Udvalget har fra Finantsministeren modtaget følgende Skrivelse:

„De ved Lov af 11te Mai 1866 § 2 for en Tid af indtil 3 Aar bevilgede Pensions-tillæg til Embedsmænd, der ere affedigede i Anledning af Fredslutningen af 30te October 1864, ere nu ophørte deels med Ubgangen af October, deels med Ubgangen af December f. A., med Undtagelse af nogle forholdsvis ganske faa, for hvilke den Aaarige Periode vil strække sig noget ind i næste Finantsaar, og til hvis Udredelse der derfor paa Finantslovsforslaget (§ 17, l. F.) i rund Sum er opført 1,000 Rb.

Fra et større Antal af de hidtil ikke gjenansatte Pensionister, hvis Pensionstillæg saaledes ere standse, har Finantsministeriet nu modtaget Andragende om at søge dem indvirket en Forlængelse af disse Tillæg. Skjøndt det er lykkes til Fordeel baade for Statskassen og for de særlig Paagjældende at forklaffe et ikke ringe Antal af de i Anledning af Fredslutningen affedigede Embedsmænd ny Ansættelse i Statstjenesten, har dog selvfølgelig den langt overveiende Deel i den hidtil forløbne Tid ikke kunnet opnaae Gjenansættelse, og disse Stilling er derfor endnu ligesaa trykket som tidligere, og om end det nu indtraadte Ophør af den midlertidige Pensionsforhøjelse ikke er kommen uventet eller med kort Varfel, har det dog været og under alle Omstændigheder maattet være særdeles søleligt at miste dette Tillæg til en altid forholdsvis lille Pension, i hvilken Henseende det bringes i Erindring, at ingen Pension har kunnet forhøjes over to Trediedele af den efter Pensionsloven beregnede Embedsindtægt eller over 1,800 Rb.; men særegne og tilfældige Omstændigheder have medført, at Tillæget ophører paa et ganske overordentlig uheldigt Tidspunkt, idet den indtraadte bethdelige Fordyrelse af de første og uundværligste Livsfornödenheder, der i og for sig i kjendelig Grad vanskeliggjør de Paagjældendes oeconomiske Stilling, falder sammen med den omhandlede Indtægtsformindskelse. Det maa derfor utvivlsomt erkjendes, at det fremsatte Andragende om Tillægets Forlængelse ikke fra Ansøgnernes Side kan betragtes som ubegrundet, men paa den anden Side kan der efter Lovens af 11te Mai 1866 og de forud for den gaaende Forhandlinger ligesaa lidt være nogen Tvivl om, at den ved den nævnte Lov i det Hele bevilgede Sum af 350,000 Rb. saa-